

SCORPIONS

I början på sommaren var jag som vanligt inne och "surfade" på Ginza.se för att se om det kommit några nya skivor man kunde handla. Då fanns där en tävling om ett av mina gamla favoritband ända från 70-talet, Scorpions som jag raskt besvarade. Man kunde vinna två biljetter samt ett möte med bandet. Problemet var att man skulle ha en motivering till varför just jag skulle vinna dessa biljetter. Hm..... hjärnan skrynklade sig men då kom jag på det. Naturligtvis så skulle jag och Nisse gå på konserten, för att återuppliva våra minnen från förr då vi träffades, lyssnade på Scorpions och drack öl. Nisse är alltså en gammal kompis från tiden i Stockholm som jag inte träffat på säkert 13-14 år. Så fick det bli och

sommaren gick. Plötsligt i mitten på Augusti kommer ett mail som meddelar att jag vunnit. Först trodde jag det var någon som skojade, men sen kom ytterligare ett mail från skivbolaget som ville ha kontakt inför mötet med bandet. Nu var jag tvungen att ta kontakt med Nisse för att meddela honom den glada nyheten. Man kan påstå att han blev lite överrumplad när han fick veta detta, men samtidigt väldigt glad. Konserten skulle äga rum den 2/9 så det var till att beställa biljetter på tåget.

Från vänster: James Kottack, Tore Lövvenius, Klaus Meine, Nisse Gustafsson, Mattias Jabs och Pawel Maciwoda. Sittande Rudolf Schenker. Foto: BMG

Reste ner på morgonen samma dag som konserten skulle vara så att det blev några timmar till shopping i huvudstaden. Nisse och jag träffades på en pub i Globenområdet som heter Röda kvarn. Han var sig lik fast med lite mindre hår än han hade haft förra gången vi sågs. Dessutom har vi båda lite större storlek på våra byxor men om detta sades ingenting.

Det sprang flera försäljare och sålde öronproppar men först ville jag inte ha för man är ju lite tuffare än andra, men sen förstod jag att det var ju en anledning till att dom fanns så jag inhandlade ett par för 10:-. Ungefär en timme innan konserten börjar kom skivbolagsfolket och tog hand om oss förvirrade medleålders herrar. Vi fick våra backstagepass, som innebär att man hade möjlighet att gå bakom scenen till logerna. I den största av dessa hade bandet samlats och där fanns också vackra kvinnor såklart. Om detta var groupies eller fruar förtäljer inte historien för jag frågade aldrig. Bandet består ju av fem killar,

(några farbröder i min egen ålder) och två av dessa har varit med från starten på det tidiga sjuttioalet. Eftersom hela sällskapet är från Hannover i Tyskland bjöds det på Beck's bier. Vi pratade om allt möjligt och dom sade sig vara imponerade att dom hade så trogna fans. Detta är förmodligen rätt så vanliga farbröder med ett brinnande intresse att spela musik. Sångaren som heter Klaus berättade att dom gillade Sverige för en av deras skivor i slutet av sjuttioalet var inspelad i den numera avsmnada Polarstudion i Stockholm. Då hade dom bott på Grand Hotel och festat på Café Opera i tre veckor.

Mötet avslutades och vi gick och köpte varsin öl. Sen var det öronproppar på och in i "smeten". Efter de tre första låtarna åkte öronpropparna ut för man missade så mycket av musiken. Själv tyckte jag konserten höll ett bra tempo med bra musik i motsats till Aftonbladet som tyckte det var trötta gamla gubbar som spelade.

Konserten avslutades med deras tre största hits, Wind of change, Still loving you och Rock you like a hurricane. Väl utanför lokalen så ekade det fortfarande i huvudet men en upplevelse rikare var jag i varje fall. Nisse och jag avslutade kvällen med att sitta på en pub, vara nostalgiska och dricka öl. Skivbolaget bjöd på ett signerat exemplar av deras senaste CD, en signerad affisch och en upplevelse lite utöver det som andra konsertbesökare fick. Alltså, en lyckad helg i Stockholm.

Tore Löfvenius